

Skatteministeriet

30. november 2015
J.nr. 15-3078530

Til Folketinget – Skatteudvalget

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 78 af 2. november 2015 (alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Jesper Petersen (S).

Karsten Lauritzen

/ Lise Bo Nielsen

Spørgsmål

Ministeren bedes vurdere de provenumæssige effekter af Investeringsfondsbranchens konkrete forslag til ændringer af skattelovgivningen, herunder om de eksportorienterede ændringer kan gennemføres provenuneutralt, jf. SAU alm. del – bilag 14 og SAU alm. del – bilag 20.

Svar

Indledningsvis kan jeg oplyse, at Skatteministeriet den 6. november offentliggjorde en omfattende analyse af beskatningen af investeringsinstitutter og deres investorer. Analysen blev samme dag sendt til Skatteudvalget til orientering. Analysen kan desuden findes på Skatteministeriets hjemmeside.

Derudover kan jeg henvise til mit svar på SAU alm. del spørgsmål 31 (2015-16), hvor Investeringsfondsbranchens (IFB) henvendelse vedrørende foretræde er kommenteret uddybende i forhold til de konkrete forslag fra IFB.

Ifølge IFB kan hovedparten af forslagene gennemføres provenuneutralt. Et enkelt forslag om forenkling af opgørelsen af den såkaldte minimumsindkomst vil dog ifølge IFB føre til en senere beskatning, men provenuet vil ifølge IFB blive fastholdt på sigt.

Som det også fremgår af Skatteministeriets ”*Analyse om beskatningen af investeringsinstitutter og deres investorer*”, så er Skatteministeriet ikke enig med IFB i, at de foreslåede ændringer kan gennemføres provenuneutralt.

Analysen konkluderer blandt andet, at en skattefritagelse af udbytter fra danske investeringsinstitutter til udenlandske investorer potentielt vil kunne have store negative provenumæssige konsekvenser, som det er vanskeligt at sætte præcise tal på. Der er således en betydelig risiko for, at andre brancher vil benytte investeringsinstitutter til at reducere beskatningen af udbytter fra investeringer i Danmark.

Dermed risikerer mindreprovenuet at blive betydeligt, da der ikke har kunnet peges på et tilstrækkeligt effektivt værn, der målretter lempelsen til investeringer i investeringsinstitutter, således at fx investorer hjemmehørende i lavskattelande, herunder kapitalfundsdeltagere, ikke også omfattes af lempelsen af udbyttebeskatningen.

Det gælder også for IFB's forslag om, at investeringsfonde ikke får ledelsens sæde i Danmark og dermed undgår dansk skattepligt. Hvis værdipapirfonde, der administreres fra Danmark, ikke undergives dansk beskatning, vil det skabe et incitament til, at andre danske investeringsinstitutter omdanner sig til udenlandsk registrerede værdipapirfonde, der administreres af danske investeringsforvaltningsselskaber. En evt. særregel, som undtager dansk administrerede værdipapirfonde fra dansk beskatning, vil således betyde, at Danmark generelt vil have opgivet beskatningsretten til udbytte fra danske investeringsinstitutter til udenlandske investorer. Dermed risikerer forslaget at indebære et betydeligt mindreprovenu, *jf. ovenfor*.

IFB foreslår også at forenkle opgørelsen af den såkaldte minimumsindkomst, som danner grundlag for beskatningen af investor. Det fremgår ikke af henvendelsen, hvordan forenklingen konkret skal gennemføres, men IFB har tidligere foreslået, at avancer udgår af minimumsindkomsten.

Det vil bryde med princippet om neutralitet i beskatningen, som indebærer, at afkastet beskattes ens på tværs af anbringelsesformer. IFB's forslag medfører, at investor kan udskyde beskatningen af realiserede avancer, indtil vedkommende realiserer sit investeringsbevis. Ved direkte investering i fx danske aktier er det ikke muligt at akkumulere afkastet og udskyde beskatningen af realiserede avancer. Dermed bliver investeringsinstitutter markant gunstigere behandlet end en direkte investering, og det vil forvride investeringsbeslutningen.

Derudover tilskyndes investor til at holde sit investeringsbevis længere end tidligere, da skatten derved udskydes længst muligt. Det er uhensigtsmæssigt, da investor får et skattemæssigt incitament til at fastholde mindre konkurrencedygtige investeringsbeviser. Samtidig indebærer det et adfærdsbetinget mindreprovenu af betydeligt omfang.

I analysen er det antaget, at en ændring som beskrevet ovenfor vil medføre, at de minimumsbeskattede institutter fremover vil tiltrække halvdelen af personers direkte investeringer i aktier og en fjerdedel af deres investeringer i aktiebaserede investeringsselskaber. På den baggrund vurderes forslaget at medføre et årligt mindreprovenu på ca. 215 mio. kr. efter tilbageløb og adfærd. Skatteministeriet er derfor ikke enig i IFB's vurdering af, at provenuet på længere sigt vil blive fastholdt.

I forhold til beskæftigelseseffekterne så konkluderer analysen, at hvis investeringsinstitutterne kan øge deres omsætning og ”volumen” ved at tiltrække flere investorer – danskere såvel som udlændinge, kan beskæftigelsen i branchen øges.

Den samlede beskæftigelse i Danmark er imidlertid bestemt af det samlede arbejdsudbud og arbejdsmarkedets rammevilkår. Det indebærer, at øget beskæftigelse, herunder højtuddannet arbejdskraft inden for investeringsforvaltning, på langt sigt må forventes at blive modsvaret af tilsvarende lavere beskæftigelse i andre brancher.

Disse ændringer i branchesammensætning vil som udgangspunkt have negative samfundsøkonomiske konsekvenser, hvis de skyldes særlige skattefordele til investeringsinstitutter, medmindre der er særlige, positive samfundsøkonomiske eksternaliteter ved den aktivitet, som branchen udfører.

Der er imidlertid ikke umiddelbart belæg for, at der findes eksterne effekter, som kan begrunde selektive ændringer i beskatningen med henblik på at gøre Danmark til et kapitalgennemstrømningsland. Analysen konkluderer derfor også, at hvis det ønskes at styrke rammevilkår for opsparing, formueforvaltning og investering i Danmark, så bør det ske ”ad fordøren”, dvs. ved generelt at nedsætte beskatningen af personers aktie- og kapitalindkomst.